

[Evald Christensen.]

forsørgertillæg, så kan vi i lang tid — det håber jeg — blive fri for at vedtage yderligere forslag i den retning; men jeg vil ikke fraskrive mig retten til, hvis den tid kommer, da der er trang tilstede, at være med til at hjælpe de mennesker, der trænger hårdest.

Alfred Jensen: Den højtærede minister sagde, at det, han havde foreslået i ændringsforslaget, var det, det var muligt at opnå. Det har ministeren jo ikke ret i. Ved første behandling stod det ærede medlem hr. Aage Fogh og gav stort set tilslutning til de af ministeren foreslåede ændringer i arbejdsløshedsloven. Han har i dag gjort opmærksom på, at han faktisk var enig med ministeren på så at sige alle punkter. Så var det muligt at opnå mere end dette her, medmindre det, det er muligt at opnå, er det, man kan få venstre og konservative med til. Men det er jo ikke afgørende for at opnå noget her i folketinget eller i rigsdagen, at venstre og konservative giver deres tilslutning.

Dernæst vil jeg gerne sige et par ord i anledning af striden om julehjælpsforslaget, som altså ikke eksisterer mere. Jeg tvivler ikke om, at udvalget har været enig om, at dette er det videste, man vil strække sig i retning af tilskud til arbejdsløshedskasserne. Det har jeg hørt før, og jeg har også hørt afvisning af tanken om, at der blev ydet ekstrahjælp. Men gang på gang har de partier, der så kategorisk har afvist at give mere, set sig nødsaget til at revidere deres synspunkter, og det kan de ærede medlemmer fra venstre og det konservative folkeparti godt indstille sig på at komme til at gøre igen. Det er muligt, at det ærede medlem hr. Sønderup har fået et dårligt makkerskab i udvalget, det ved jeg ikke; men man kan i og for sig spare sig diskussionen om, om det ærede medlem hr. Evald Christensen skal tage stilling til et lovforslag om julehjælp eller ej, for det afgør hverken det ærede medlem hr. Sønderup eller det ærede medlem hr. Fibiger; det bliver os kommunister, der kommer til at afgøre, om der skal stilles et sådant forslag.

Formanden: Det ærede medlem hr. N. Chr. Christensen har ordet for en kort bemærkning.

N. Chr. Christensen: Det ærede medlem fra Danmarks retsforbund har ikke alene gjort sig skyldig i en enkelt misforståelse, nemlig med hensyn til hvad der egentlig er baggrunden for det forlig, som er indgået her, men herom er der allerede talt. Hvis det ærede medlem havde udfoldet et større initiativ i udvalget, end sket er, var det måske gået op for ham, at det lovforslag, som vi nu skal til at vedtage, er udtryk for et kompromis, og i dette kompromis ligger først og fremmest, at nu skal arbejdsløshedskasserne for fremtiden klare sig selv; nu er det ikke meningen, at vi skal have så det ene og så det andet hægtet på; den ting er afgjort ved dette kompromis, og den pris, socialdemokratiet har måttet betale herfor, er anerkendelsen af, at Kristelig Dansk Fællesforbunds kasser kan få statsanerkendelse. Heri ligger den anden misforståelse hos det ærede medlem fra Danmarks — hvad er det nu, det hedder; det er så svært at huske — retsforbund, for dette ærede parti rettede en tak til den højtærede minister, fordi han ville gå med til at anerkende denne arbejdsløshedskasse. Man kunne af talen næsten få det indtryk, at ministeren var initiativtager i så henseende. Jeg manglede ganske fra det ærede medlem hr. Evald Christensen, som jo gerne vil gøre ret og skel til alle sider, en tak til det ærede medlem hr. Sønderup og partiet venstre, som har taget initiativet, og som har fået denne sag bragt til en lykkelig afslutning, således at vi nu ikke alene kan få dette spørgsmål ud af verden, men også kan tage hensyn til den anden side af sagen, nemlig at vi ikke ustandselig skal have disse henvendelser til finansudvalget. Men når det ærede medlem nu, efter at udvalgsmøderne er sluttet, får tid til at tænke sig lidt om, tvivler jeg ikke om, at han udfra de ædle grundsætninger, som ligger til grund for hans parti, vil komme til den rette erkendelse heraf, medmindre han da med sin henvendelse til den højtærede minister har læst over teksten, at den, der overvinder sig selv, er større end den, der indtager en stad.

Socialministeren (Strøm): Efter at vi nu i løbet af flere måneder har talt os til rette, må jeg ærlig talt indrømme, at det virker lidt overraskende på mig, at vi nu ligefrem begynder her fra folketingets taler-